

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אצטריך, דאי כתב רחמנא וביום הראות בו - הוה אמינא: לדבר מצוה - אין, לדבר הרשות - לא. כתב רחמנא מצוה הכהן. ואי כתב רחמנא מצוה הכהן - הוה אמינא: הני - אין, דלאו טומאה דגופיה, אבל טומאה דגופיה - אימא מיהזא חזיא ליה, צריכא.	רבי:											!	◇	ה.
יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו.	אמר ר:												◇	ה.
מאי משמע?												ז		ה.
אם כן ליכתוב רחמנא ביום, מאי וביום - שמע מינה: יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו.	אביי:											!	◇	ה.
כולה קרא יתירא הוא. דאם כן לכתוב רחמנא ובהראות מאי וביום - שמע מינה: יש יום שאתה רואה בו, ויש יום שאי אתה רואה בו.	רבא:											!	◇	ה.
ואביי												ז		ה.
ההוא מיבעי ליה: ביום ולא בלילה.	[אביי]											!	◇	ה.
ורבא, ביום ולא בלילה מנא ליה?												ז		ה.
נפקא ליה (ויקרא י"ג) מלכל מראה עיני הכהן.	[רבא]											!	◇	ה.
ואביי												ז		ה.
ההוא מיבעי ליה למעוטי סומא באחת מעיניו.	[אביי]											!	◇	ה.
ורבא נמי מיבעי ליה להכי												ז		ה.
אין, הכי נמי.												!		ה.
ואלא ביום ולא בלילה מנא ליה?												ז	◇	ה.
נפקא ליה (ויקרא י"ד) מכנגע נראה לי בבית, לי - ולא לאורי.	[רבא]											!	◇	ה.
ואביי												ז		ה.
אי מהתם הוה אמינא: הני מילי - טומאה דלאו דגופיה, אבל טומאה דגופיה - אפילו לאורו נמי, קא משמע לן.	[אביי]											!	◇	ה.
מלקט אדם עצמות אביו ואמו, מפני ששמחה היא לו.	ועוד אמר רבי מאיר:												◆	ה.
אבל הוא לו.	רבי יוסי:												◆	ה.
לא יעורר אדם על מתו, ולא יספידנו קודם לרגל שלשים יום.													■	ה.
המלקט עצמות אביו ואמו - הרי זה מתאבל עליהם כל היום, ולערב אין מתאבל עליהן.	ורמינהו:												■	ה.
אפילו צרורין לו בסדינו.	ואמר רב חסדא:												■	ה.
אימא, מפני ששמחת הרגל עליו.	אביי:											!	◇	ה.
ולא יערער על מתו.													■	ה.
מאי לא יערער על מתו?													^	ה.
כד הדר ספדנא במערבא אמרי: יבכון עמיה כל מירי ליבא.	רב:											!	◇	ה.
קודם הרגל שלשים יום.													■	ה.
מאי שנא שלשים יום?													ז	ה.
מעשה באדם אחד שכינס מעות לעלות לרגל, ובא ספדן ועמד על פתח ביתו, ונטלתן אשתו ונתנתן לו, ונמנע ולא עלה. באותה שעה אמרו: לא יעורר על מתו, ולא יספידנו קודם לרגל שלשים יום.	רב כהנא אמר רב יהודה אמר רב:											!	◇	ה.
לפי שאין המת משתכח מן הלב שלשים יום.	שמואל:											!	◇	ה.
מאי בנייהו?												ז		ה.

❖ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
איכא בינייהו דקעביד בחנם.												◊	!	ח:	
אין חופרין כוכין וקברות במועד, אבל מחנכין את הכוכין במועד.														■	ח:
ועושין נברכת במועד														■	ח:
וארון עם המת בחצר.	[ת"ק]													■	ח:
אוסר, אלא אם כן יש עמו נסרים.	רבי יהודה:													■	ח:
מאי כוכין ומאי קברות?														^	ח:
כוכין - בחפירה, וקברות - בבנין.	רב יהודה:													◊	ח:
אלו הן כוכין ואלו הן קברות, כוכין - בחפירה, וקברות - בבנין.	תניא נמי הכי:													■	ח:
אבל מחנכין את הכוכין														■	ח:
כיצד מחנכין?														^	ח:
שאם היה ארוך - מקצרו.	רב יהודה:													◊	ח:
מאריך בו ומרחיב בו.	במתניתא תנא:													■	ח:
ועושין נברכת וכל														■	ח:
מאי נברכת?														^	ח:
זו בקיע.	רב יהודה:													◊	ח:
הנברכת והבקיע	והתניא:													■	ח:
גיהא ובר גיהא.	אביי ואיתימא רב כהנא:													!	ח:
וארון עם המת בחצר.														■	ח:
תנינא להא דתנו רבנן:														■	ח:
עושין כל צורכי המת: גוזזין לו שערו, ומכבסין לו כסותו, ועושין לו ארון מנסרין המנסרין מערב יום טוב.	[תנו רבנן][ת"ק]													■	ח:
אף מביאין עצים, ומנסרין בצינעא בתוך ביתו.	רבן שמעון בן גמליאל:													■	ח:
אין נושאין נשים במועד, לא בתולות ולא אלמנות, ולא מייבמין, מפני ששמחה היא לו, אבל מחזיר הוא את גרושתו.														■	ח:
ועושה אשה תכשיטה במועד	[ת"ק]													■	ח:
לא תסוד, מפני שניווול הוא לה.	רבי יהודה:													■	ח:
ההדיוט תופר כדרכו, והאומן מכליב.														■	ח:
ומסרגין את המטות	[ת"ק]													■	ח:
ממתחין.	רבי יוסי:													■	ח:
וכי שמחה היא לו מאי הוי?														◊	ח:
לפי שאין מערבין שמחה בשמחה.	רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי אלעזר אמר רבי אושעיא, ואמרי לה אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:													!	ח:
מפני שמניח שמחת הרגל ועוסק בשמחת אשתו.	רבה בר רב הונא:													◊	ח:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
--	-----------

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא דרבה בר רב הונא - דרב הוא	אביי לרב יוסף:										■	
מנין שאין נושאין נשים במועד - שנאמר (דברים ט"ז) ושמתח בהגך, בחגך - ולא באשתך.	דאמר רב דניאל בר קטינא אמר רב:										■	■
מפני הטורח.	עולא:										!	◊
מפני ביטול פרייה ורבייה.	רבי יצחק נפחא										!	◊
כל אלו שאמרו אסורין לישא במועד מותרין לישא ערב הרגל.	מיתבי:										■	◊